

?Casa Miró

La carretera de Vic i els voltants és una zona d'eixample de la primera del segle XX on hi ha una barreja d'instal·lacions industrials i edificis residencials com aquest conjunt de casa i nau industrial del carrer de Joan Jorba de 1918, segons el cadastre, d'estil neoclàssic i industrial.

Francesc Rubí

De tot el conjunt destaca l'edifici residencial, situat en cantonada entre el carrer i el passatge lateral i al costat d'una nau industrial pròpia. El cos principal de la casa és de planta rectangular de planta baixa i dos pisos i al nord-oest hi ha un cos triangular afegit que adapta la casa a la forma de la parcel·la, de planta baixa i pis, en el que hi ha la façana principal. La seva estètica és curiosa perquè presenta solucions ornamentals a mig camí entre l'arquitectura industrial i el Neoclassicisme: el parament és d'obra vista i combina el maó, usat en els arcs de les obertures, les línies d'impоста i la cornisa; amb la pedra del sòcol, el mur de paredat i maó dels pilars de la planta baixa, les mènsules de la cornisa o els capitells simulats en forma d'escut amb branques de llorer, els relleus amb motius vegetals de la cornisa o la dovella central de l'arc principal. El ritme de la façana es veu en la simetria de les tres obertures per planta: portes amb arc rebaixat i línies d'impоста marcades en la planta baixa, balcons al primer pis i ulls de bou a les golfes. La jerarquia es marca amb la mida dels balcons, el del centre és més gran i té un tram de cornisa més elevat. Altres ornaments a destacar són les pilastres verticals remarcades en maó, les baranes de ferro dels balcons amb decoracions de fosa, les persianes de llibret de la primera planta o la porta de fusta d'accés a l'habitatge.

La nau industrial és de planta baixa i està situada entre mitgeres, al costat sud de la casa. La façana principal presenta unes solucions ornamentals similars, però més industrials, amb tot el parament d'obra vista i alguns elements geomètrics, com la impоста i les cornises, fets amb la col·locació artesanal dels mateixos maons. La jerarquia vertical s'aconsegueix amb la simetria de les obertures, un portal gran amb arc rebaixat, dues finestres rectangulars verticals als costats, les tres finestres tapiades sobre el portal i amb les cornises esglaonades que s'adapten a la forma de la coberta a doble vessant. El sòcol és d'estuc llis de color de pedra i a mitja alçada hi ha dues línies de maons remarcades que unifiquen l'estètica de la nau amb la de la casa del

propietari del costat.

El catàleg de Manresa protegeix parcialment l'edifici, la composició de la façana i tots els elements decoratius esmentats. El conjunt forma part del catàleg perquè és un element característic de l'urbanisme d'aquesta zona de la ciutat i un dels pocs immobles que en mantenen les característiques inicials. L'immoble ha estat la casa de la família Miró, que ha destacat en el sector de la farmàcia a la ciutat.